

11 δέσεις-βόμβες από τον Σημίτη...

Σ' ΕΝΑ Συνέδριο που τελεί υπό «αμφισβήτηση», πριν ακόμα αρχίσει, οδηγείται το ΠΑΣΟΚ, αλλά ανεξαρτήτως από τις δισταγμένες απόψεις όλοι στο κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης φαίνεται να συμφωνούν σ' ένα σημείο, εκ των προτέρων: Οτι το Συνέδριο αυτό δεν πρόκειται να αποτελέσει την ισχυρή «τομή», όπως πολλοί πίστευαν πριν από μερικούς μήνες που θεωρείται απαραίτητη για ν' αποκαταστήσει νέα φυσιογνωμία και προοπτική το ΠΑΣΟΚ ως μεγάλο κόμμα.

Ενα δεκάημερο πριν από την έναρξη του συνεδρίου όλα δείχνουν ότι το ενδιαφέρον τελικά θα επικεντρωθεί περισσότερο απ' ο,τιδήποτε άλλο, στις διαδικασίες για την εκλογή της νέας Κεντρικής Επιτροπής. Γιατί ανεξαρτήτητα από τα κείμενα και τις διακηρύξεις που θα υιοθετηθούν και τις όποιες μεταβολές επέλθουν ενδιάμεσα σ' αυτά, η σύνθεση και η σειρά εκλογής των μελών της νέας Κεντρικής Επιτροπής είναι που θα δώσουν το στίγμα των καινούργιων εσωκομματικών συσχετισμών.

Συχετισμούς από τους οποίους θα εξαρτηθεί, κατά τη μετέπειτα πορεία, η πολιτική γραμμή και τακτική του ΠΑΣΟΚ.

Ο ίδιος ο κ. Ανδρέας Παπανδρέου δεν μοιάζει να ανησυχεί ιδιαίτερα για το τι μπορεί να επιφυλάσσει προσωπικά στον ίδιο το επικείμενο Συνέδριο.

Με περισσότερη ανησυχία αντιμετωπίζει συνολικά τις εξελίξεις στις υποθέσεις των δύο σκανδάλων που ο ίδιος είναι ο βασικός κατηγορούμενος.

«Στημένος»

Ο κ. Κουτσόγιωργας με την πρόσφατη «σικέ» τηλεοπτική εμφάνισή του ταύτισε εαυτόν με την παράταξη του ΠΑΣΟΚ και τον τότε πρωθυπουργό χωρίς (προσωρινά;) να τον πλήξει, αλλά η υπόθεση της καθάρσης και των δικών έχει πολύ δρόμο ακόμα να τραβήξει και τίποτα δεν μπορεί να προδικάζεται σίγουρο.

Κατά μια έννοια για τον κ. Παπανδρέου η διεξαγωγή του Συνεδρίου αυτή τη χρονική περίοδο τον διευκολύνει και τον απαλλάσσει από μελλοντικούς πονοκεφάλους και χτυποκάρδια, όχι απλώς γιατί προηγείται των δημοτικών εκλογών, αλλά κυρίως γιατί προηγείται της εκδίκασης των υποθέσεων των σκανδάλων.

Για τη σημασία που έχει αυτό, αρκεί να

Το ΠΑΣΟΚ ΔΕΣΜΙΟ ΤΟΥ ...«ΜΕΓΑΛΟΥ»

Προς Συνέδριο χωρίς αλλαγές

Του ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΨΑΜΠΕΛΗ

θυμηθεί κανείς το κλίμα σοβαρής αμφισβήτησης του κ. Παπανδρέου που είχε απλωθεί στους κόλπους του ΠΑΣΟΚ τόσο μετά τις εκλογές του Ιουνίου όσο και μετά τον φετινό Απρίλιο.

Και στις δύο περιπτώσεις αυτό το κλίμα αμφισβήτησης εκφραζόταν με τη διαπίστωση ότι ήρθε ο καιρός να αποδεσμευθεί έστω και σταδιακά το ΠΑΣΟΚ από την παρουσία του κ. Παπανδρέου.

Σήμερα για τους πιο πολλούς κάτι τέτοιο δεν φαίνεται εφικτό - αντιθέτως, στελέχη και μέλη του ΠΑΣΟΚ δείχνουν να αποδέχονται το αξίωμα ότι «όσο περνά από το χέρι του, Ανδρέας και ΠΑΣΟΚ θα ταυτίζονται...».

Τι είναι αυτό, λοιπόν που θα προσφέρει τώρα στον κ. Παπανδρέου το Συνέδριο;

Την επιβεβαίωση του συνεκτικού ρόλου του ανάμεσα στους επίδοξους διαδόχους και τις εσωκομματικές ομάδες τους.

«Οι δελφίνοι»

Βοηθώντας του γεγονότος ότι από τον περασμένο Ιούνιο ουδείς απο τους δελφίνους στάθηκε ικανός να πάρει το προβάδισμα έναντι των «αντιζήλων» του, ο κ. Παπανδρέου αναμένει να επιβεβαιωθεί από τις συνεδριακές διαδικασίες ότι είναι ο μοναδικός που μπορεί να εγγυηθεί την ενότητα του ΠΑΣΟΚ και κατά προέκταση να εμφανιστεί προς τον κόσμο του ότι μόνο εκείνος μπορεί να διατηρεί

ζωντανές τις ελπίδες για ταχεία άνοδο στην εξουσία!

Αυτά, δεν σημαίνουν ασφαλώς ότι πρέπει να αναμένεται ένα καθ' όλα «δοξαστικό» Συνέδριο για τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ.

Όμως είναι άλλο να ακουστούν και κάποιες επικρίσεις εναντίον του και άλλο να υπάρξει μια έμπρακτη αμφισβήτηση της ηγεμονίας του με περιορισμό π.χ. ορισμένων αρμοδιοτήτων του προέδρου του Κινήματος ή αφαίρεση κάποιων από τις σημερινές εξουσίες του.

Σκληραίνει...

Ο κ. Παπανδρέου, όμως ετοιμάζεται να σκληρύνει τη γενικότερη αντιπολιτευτική στάση του, προκειμένου να ενισχύεται ο ίδιος εσωκομματικά! Εκμεταλλευόμενος τις δύσκολες πλευρές της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης, φέρεται αποφασισμένος να οξύνει τους τόνους για να εμποδίσει έτσι την ανάπτυξη χασμάτων στους κόλπους του ΠΑΣΟΚ, με την πρόφαση της «ανάγκης για συσπείρωση» εναντίον της κυβέρνησης και της πολιτικής της.

Στο πλαίσιο αυτό απευθύνει συχνά, το τελευταίο διάστημα, «άσφαρες» προκλήσεις για εκλογές προς την κυβέρνηση. «Άσφαρες» γιατί ούτε υπάρχει καμία προοπτική σύντομων εκλογών, ούτε όμως ο ίδιος ο κ. Παπανδρέου τις επιθυμεί.

Επιτελείς του Κινήματος αναγνωρίζουν ότι η όποια φθορά της κυβέρνησης δεν μεταφράζεται σε άνοδο της δημοτικότητας του ΠΑΣΟΚ που, όπως ομολογείται, «θα χρειαστεί πολύ χρόνο ακόμα για να αποκτήσει τη χαμένη πολιτική αξιοπιστία του, πρώτη προϋπόθεση για να γίνει πάλι ελκυστικός ο λόγος του στους ψηφοφόρους».

Τέλος, αυτή η οξυνση, εκτός από τις εσωκομματικές ανάγκες, επιδιώκεται από τον κ. Παπανδρέου για την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ ότι αν - με δεδομένη την πολιτική που έχει αναγκαστεί να ακολουθήσει η κυβέρνηση - η αντιπολίτευση δεν σημειώσει μεγάλα κέρδη τότε οι συνέπειες θα είναι τόσο καταλυτικές που κανένα ρόλο δεν θα μπορεί να παίξουν τα «αποτελέσματα» του Συνεδρίου που θα έχει προηγηθεί...

ΕΝΤΕΚΑ είναι οι «θέσεις για την πολιτική στρατηγική του ΠΑΣΟΚ», που καταγράφουν την άποψη και εκφράζουν την αγωνία, σχετικά με την «πορεία και την τύχη του ΠΑΣΟΚ», ενός κορυφαίου στελέχους, βουλευτή και μέλους του Εκτελεστικού Γραφείου του Κινήματος, του κ. Κώστα Σημίτη.

Το σημαντικό κείμενο, θα καταθέσει ο κ. Κ. Σημίτης στο 2ο Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, που αρχίζει την μεθεπόμενη Πέμπτη, 20 Σεπτεμβρίου και υποτίθεται ότι τα αποτελέσματά του θα παίξουν ουσιαστικό ρόλο για την τύχη του Κινήματος.

Ο «Τ.τ.Κ.», φέρνει σήμερα στη δημοσιότητα, το μεγαλύτερο μέρος του κειμένου, το οποίο, όπως υπογραμμίζει στην αρχή ο κ. Κ. Σημίτης, οφείλει να απαντήσει σε δύο ερωτήματα:

1 Με ποιο τρόπο το ΠΑΣΟΚ θα κινητοποιήσει τις κοινωνικές δυνάμεις, που θα στηρίξουν ένα πρόγραμμα σοσιαλιστικού εκσυγχρονισμού και

2 Με ποιο τρόπο το ΠΑΣΟΚ, θα επανακτήσει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία για να εφαρμόσει ένα τέτοιο πρόγραμμα.

(Σ.Σ.: Οι υπογραμμίσεις έγιναν σ' όλο το κείμενο από τον «Τ.τ.Κ.»).

Στο κείμενο του ο κ. Κ. Σημίτης υπογραμμίζει ότι:

- Η έλλειψη πειστικότητας και αξιοπιστίας είναι σήμερα μια από τις κύριες αδυναμίες του ΠΑΣΟΚ.
- Χωρίς ένα νέο λόγο, μια νέα φυσιογνωμία, χωρίς την απόκτηση της αξιοπιστίας του, οι όποιες νέες υποσχέσεις του ΠΑΣΟΚ, με την όποια προσωπική εγγύηση της ηγεσίας του (!) δεν πρόκειται να εξασφαλίσουν την κοινοβουλευτική πλειοψηφία!
- Το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να δρα αντανάκλαστικά αντιπαρτιθέμενο στην κυβέρνηση σε κάθε βήμα. Οφείλει να διαμορφώσει τη δική του πρόταση.
- Όχι, στη νομή της εξουσίας του ΠΑΣΟΚ, όχι στο ρουσφέτι.
- Όχι, στο κράτος - παροχών του ΠΑΣΟΚ, και στο κοινωνικό κράτος του ΠΑΣΟΚ.
- Το ΠΑΣΟΚ κινδυνεύει, αν οι λαϊκιστές καθορίσουν τη φυσιογνωμία του.
- Το ΠΑΣΟΚ δεν έδωσε πειστικά δείγματα ικανοποιητικής διαχείρισης.
- Πολλές από τις αξίες, τα οράματα και τα συνθήματα που ενέπνεαν την προοδευτική παράταξη έχουν πάψει να έχουν απήχηση στην κοινωνία.
- Το ΠΑΣΟΚ ενίσχυσε τον πελατειακό χαρακτήρα της κυβερνητικής δράσης και οι κρατικές παροχές διανεμόνταν με βάση πολιτικές σκοπιμότητες.
- Επί ΠΑΣΟΚ οξύνθηκε το συντεχνιακό φαινόμενο αντί να υποχωρήσει.
- Αναξιοπιστος ο πολιτικός λόγος της Αριστεράς.
- Επεκτείνεται η πεποίθηση ότι η συντηρητική παράταξη μπορεί να προσφέρει λύσεις στην υγεία και στην εκπαίδευση.

Ο Κ. Σημίτης, κάνει στην αρχή αναφορά στην οικονομική, κοινωνική και πολιτική κρίση, που βρίσκεται η Ελλάδα και υπογραμμίζει ότι η κρίση αυτή έχει τις οικονομικές και κοινωνικές της ρίζες στην ένταξη της χώρας στη διεθνή οικονομία και στην αδυναμία της ελληνικής κοινωνίας να αντιμετωπίσει τις συνέπειες της ένταξης αυτής.

Ειδικότερα:

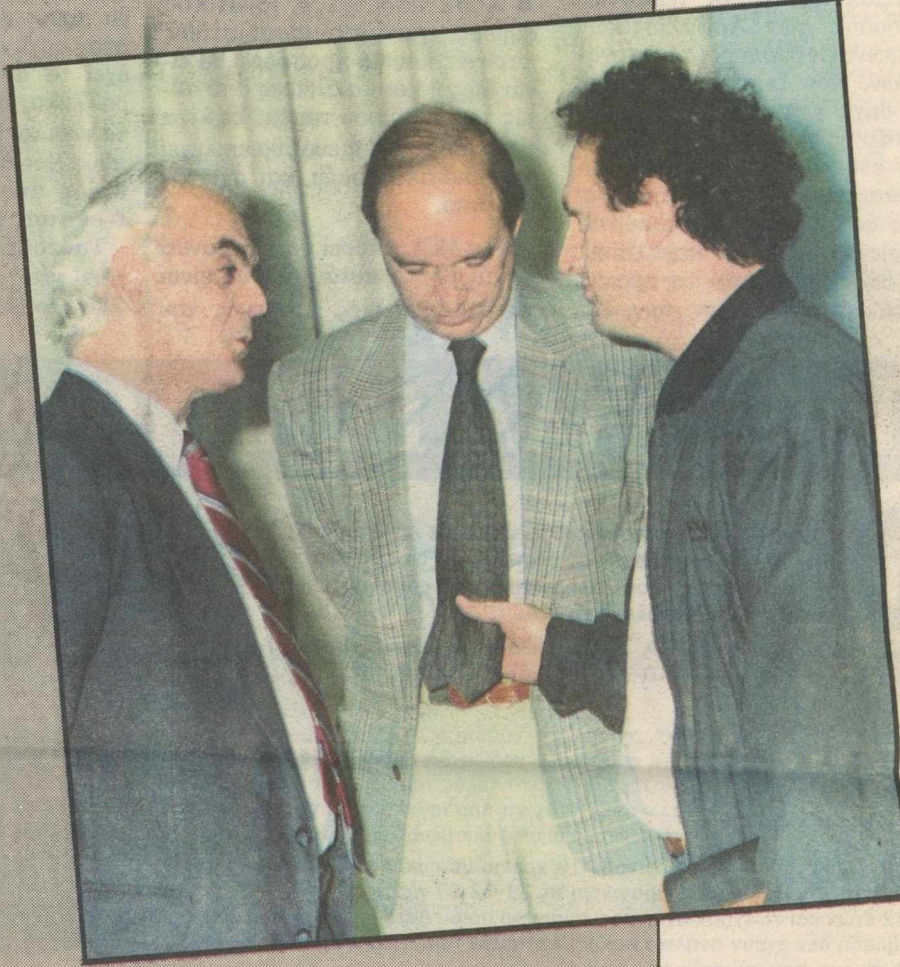
Για το ΠΑΣΟΚ σήμερα, ο κ. Κ. Σημίτης επισημαίνει ότι έχει χάσει την επιρροή του στα μεσαία στρώματα. Τα κριτήρια που διαμορφώνουν την πολιτική συμπεριφορά αυτών των στρωμάτων, είναι η οικονομική βεβαιότητα, η ικανότητα διαχείρισης, ο περιορισμός της διαφθοράς, μια ρεαλιστική σχέση της Ελλάδας με το εξωτερικό περιβάλλον και ιδίως με την Ευρώπη.

Τάσσεται, κατά της πολιτικής της αναπαλαίωσης του κράτους - παροχών, γιατί, όπως εξηγεί, η πολιτική αυτή «όχι μόνο δεν απαντά στα ερωτήματά τους στα μεσαία στρώματα, αλλά αντιθέτως ενισχύει τον σκεπτικισμό τους. Οι όποιες νέες υποσχέσεις δοθούν από το ΠΑΣΟΚ, θα είναι χωρίς πειστικότητα, εάν δεν συνοδεύονται από ενδείξεις μιας νέας διαφορετικής επιλογής.

»Η έλλειψη πειστικότητας και αξιοπιστίας είναι σήμερα μία

Ο Σημίτης «ρίχνει» τις...βόμβες του εν όψει του 2ου Συνεδρίου του ΠΑΣΟΚ, αλλά είναι άγνωστο κατά πόσο τις «κινήθουν» οι Σκανδαλίδες και Τσοχατζόπουλος (αριστερά). Ο κ. Σημίτης καταγγέλλει, επίσης, το ΠΑΣΟΚ για έλλειψη πειστικότητας και αξιοπιστίας.

Κατηγορεί
το Κίνημα
για έλλειψη
πειστικότητας
και αξιοπιστίας
και ζητά
ένα νέο
λόγο

Ρεπορτάζ: ΑΡΕΤΗ ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΙΤΟΥ

από τις κύριες αδυναμίες του ΠΑΣΟΚ και του ευρύτερου προοδευτικού χώρου. Είναι διάχυτη η αμφιβολία, εάν οι προοδευτικοί πολιτικοί φορείς είναι σε θέση να πετύχουν την οικονομική σταθερότητα, να αποκαταστήσουν τη λειτουργικότητα των δημοσίων υπηρεσιών, να προσελκύσουν ή να πραγματοποιήσουν επενδύσεις. Οι έρευνες δείχνουν, ότι η αναξιοπιστία του πολιτικού λόγου της Αριστεράς αφορά ακόμη και προνομιούχους της τομείς, όπως η εκπαίδευση και η υγεία, για τους οποίους επεκτείνεται η πεποίθηση ότι η συντηρητική παράταξη μπορεί να προσφέρει λύσεις.

»Πιο σημαντικό, όμως, είναι το γεγονός, ότι σύμφωνα με έρευνες της κοινής γνώμης, πολλές από τις αξίες, τα οράματα και τα συνθήματα που για δεκαετίες ενέπνεαν την προοδευτική παράταξη έχουν πάψει πια να έχουν απήχηση στην κοινωνία.

»Για ένα σημαντικό τμήμα της σημερινής ελληνικής κοινωνίας το κράτος παροχών, όπως το εφάρμοσε το ΠΑΣΟΚ, δεν έδωσε πειστικά δείγματα ικανοποιητικής διαχείρισης».

Η ΑΝΟΙΧΤΗ ρήξη από καιρό, του Κ. Σημίτη, με την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, τον Ανδρέα Παπανδρέου, επιβεβαιώνεται για μια ακόμη φορά στο ιστορικό αυτό κείμενο, όταν υπογραμμίζει ότι «η αντιμετώπιση αυτής της κρίσης αξιοπιστίας απαιτεί από το ΠΑΣΟΚ ένα νέο λόγο, μια νέα πολιτική πρακτική, μια νέα φυσιογνωμία. Γι' αυτό, οι όποιες νέες υποσχέσεις, με την όποια προσωπική εγγύηση της ηγεσίας, δεν πρόκειται να εξασφαλίσουν την κοινοβουλευτική πλειοψηφία!».

Και επειδή, όπως επισημαίνει ο Κ. Σημίτης, μέσα στο ΠΑΣΟΚ υπάρχει μια τάση υπέρ του κράτους - παροχών, «ένα τέτοιο κράτος ακόμη και στην "προοδευτική" εκδοχή του, στηρίζεται στη διάκριση των πολιτών σε οπαδούς και αντιπάλους της κυβερνητικής παράταξης. Όμως, το μεγαλύτερο τμήμα του ελληνικού λαού είναι - και δικαίως - ριζικά αντίθετο με διχαριστικές και ρουσφετολογικές πρακτικές. Το τμήμα αυτό, δε θα στηρίξει

μια παράταξη που αντιλαμβάνεται την εκλογική επιτυχία, ως πράσινο φως για τη λαφυραγώγηση του κρατικού μηχανισμού».

Το ΠΑΣΟΚ, υπογραμμίζει ο κ. Σημίτης δεν μπορεί να είναι υπερασπιστής μιας πολιτικής που η κοινή γνώμη καταδικάζει και παρ' όλα αυτά να ελπίζει ότι θα καταστεί ρεύμα πλειοψηφίας.

Ο μόνος δρόμος για το ΠΑΣΟΚ, υποστηρίζει ο κ. Σημίτης, εάν θέλει να επανακτήσει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία, είναι να ακολουθήσει μια πορεία από το κράτος - παροχών στο κοινωνικό κράτος.

ΤΟ ΠΑΣΟΚ ως αντιπολίτευση: το ΠΑΣΟΚ, δεν μπορεί να δρα αντανάκλαστικά αντιπαρτιθέμενο στην κυβέρνηση σε κάθε βήμα, ακολουθώντας το νήμα της κυβερνητικής πολιτικής. Το ΠΑΣΟΚ, οφείλει να διαμορφώσει τη δική του πρόταση, να προσδιορίσει τις δικές του λύσεις, τονίζει ο Κ. Σημίτης.

»Χρέος του ΠΑΣΟΚ, είναι η συστηματική και συνεχής επεξεργασία και παρουσίαση της δικής του πολιτικής. Αυτός είναι και ο μόνος τρόπος να ξεπεράσει την κρίση αξιοπιστίας. Η χαμένη αξιοπιστία δεν ανακτάται με θέσεις που αποτελούν απλή αντιπαράθεση με την σημερινή συντηρητική κυβέρνηση, αλλά αναζητούνται στη λογική του κράτους - παροχών.

»Κεντρική πολιτική επιδίωξη μιας τέτοιας αντιπολίτευσης διαμαρτυρίας είναι να εφαρμοστεί με την επιστροφή της σοσιαλιστικής παράταξης στην κυβέρνηση, η διανομή παροχών για όλο-λος όλων εκείνων που στηρίζουν την παράταξη. Είναι η νομή της εξουσίας και έτσι αναπόφευκτα η αναπαράγωγή της υπάρχουσας κοινωνικής δομής. Όπως αναλύθηκε, ήδη, η τάση αυτή εκφράζει, παρά τις ηχηρές αντιδράσεις τοποθετήσεις, μια συντηρητική πολιτική.

»Αν η τάση αυτή καθορίσει τη φυσιογνωμία του, το ΠΑΣΟΚ κινδυνεύει να χάσει ακόμη περισσότερο από την απήχηση του στη νεολαία και τα μεσαία στρώματα και να αποξενωθεί από τις κοινωνικές εκείνες δυνάμεις που επιδιώκουν μια πιο άνετη ανταγωνιστική και αποτελεσματικά οργανωμένη κοινωνία».